

Evangeliumi hírnök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdessétek az evangéliumot minden pogány népeknek" (Márk 13:10)

Fazekas, Rev. J. S.
30 Washington St.
Glenview, Ill.

A Kereszten

Csopják Attila költőj hagyatékából

GOLGOTÁRA, a keresztre
Ha tekintek, mit kell látnom?
Meggyötörve, megsebezve,
Szenved, vérzik hű Megváltóm.

Szenvedi az Ádám, Éva,
A te s az én bűnöm zsoldját!
Ah, ott látom Istenemnek
Nagy szerelmét, nagy irgalmát.

Ottan, ottan, a kereszten
Fizette ki adósságunk,
Ottan vivta vissza nekünk,
Rég elvesztett szabadságunk.

Nem aranyon, nem ezüstön
Lettünk mi az üdvre véve,
Váltságunkért kifolyt: Jézus,
Az ártatlan bárány vére!

"És Ő megsebesítettett bűneinkért, meg-
rontatott a mi vétkeinkért, békességünk-
nek büntetése rajta van és az Ő sebeivel
gyógyulánk meg." — Ézsaiás 53:5.

Nagyhét

RAJTAM a Kereszt átsötétlét,
ha bimbós tavasz is a lelkem.
Érzem, hogy egy-két ezerévig
könnyes szolozsmát énekeltem.

Várom a füttyös vig rigókat
s fehér husvét felhőnyájam:
eldalolgatunk még ma, holnap
kék életünkben, a határban.

S úgy támadunk fel, mint a kertek,
három kisnap se már a bánat.
Akik szeretnek, azok mernek
életet élni a halálnak.

Tarnócy Árpád

A szeretet ösvénye néha tövissel, bogáncs-
cal van szegélyezve, de az ilyen út mégis
mennyországot jelent nekünk, mert Jézus
velünk tart azon és megengedi, hogy kar-
jára támaszkodjunk.

NAGYPÉNTEK

ESZTENDŐNKÉNT, mikor Nagy-
péntek elérkezik, az emberek lelkét
valami, — legtöbb embernél érthe-
tetlen, — borongó hangulat üli meg.
Budapesten az utolsó években, min-
den szórakozási lehetőséget megad-
tak Nagypénteken, de az emberek, —
még a hitetlenek sem mentek Nagy-
pénteken szórakozni.

Miért nehezedik így valami Nagy-
pénteken a lelkünkre? Mert az 1957
évvel ezelőtt történt nagypénteki e-
semény sulya itt vibrál ilyenkor a
lelkünkben. Hát mi történt Nagy-
pénteken? Az emberek által végre-
hajtott legnagyobb gonoszság, amit
viszont az Isten, a legjobb jóra for-
dított. Az Ur halála életté lett a ben-
ne hívőknek. A nagypénteki ese-
mény, minden más ünnepi esemé-
ny-nél többet jelent, mert az Ur halála
hozta meg a kegyelmet, bűnbocsá-
natot, örök életet.

Nagypéntek több, mint Karácsony
mert Karácsonykor születik, de —
Nagypénteken meghal. Több, mint
Husvét, mert Husvétkor élve jön ki
a sírból, de Nagypénteken holtan he-
lyezik bele. Több, mint áldozó csü-
törtök, mert ekkor mennybe száll,
Nagypénteken pedig a sírba megy
alá. Több, mint Pünkösd, mert ak-
kor Szentlelkét adja, Nagypénteken
pedig az életét.

Isten előtt is legfontosabb a nagy-
pénteki esemény, mert az Ur éjjel
születik, hajnalban támad fel, de —
délben, a nap középpontjában hal-
meg, mert az Urnak a halála van a
középpontban.

Hirdetni kell a karácsonyi, a hus-
véti, az áldozócsütörtöki, a pün-
kösdí eseményeket, de minden ige-
hirdetés, — bármilyen alkalmi le-
gyen is, — csak akkor teljes és ked-
ves Isten előtt, ha benne van a nagy-
pénteki esemény is.

Erre maga az Ur adott parancsot,
az utolsó vacsora alkalmával. Se-
milyen ünnepi eseményre nincs ki-
mondott utasítás, csak a nagypén-
teki esemény hirdetésére. Az Ő ha-
lálát hirdetni kell visszajöveteléig.
(Kor. I. 11:26.) Pál apostol is azt
mondja hogy ő a megfeszített Krisz-
tust prédikálja és nem akar tudni
egyébről, csak a Krisztus kereszt-
jéről.

Egy fiatal lelkipásztor mondotta
el felavató beszédét. Utána, szintén
lelkész édesapját megkérdezte, hogy
mondja el a véleményét, milyen volt
a beszéde?

Az öreg lelkész lehangoltan felelt
a fiának: Fiam, a beszéd, sajnos, . . .
nagyon rossz volt! De édesapám, ho-
gyan lehetett rossz, hiszen jobban
már ki nem dolgozhattam volna.

— Fiam, szólt az édesapa, nagyon
rossz volt azért, mert egy szó sem
volt benne a Megváltó keresztjéről.

— De . . . hiszen édesapám, a té-
ma egészen más irányu volt.

— Az igaz, fiam, — felelt az apa,
de tudd meg, HOGY A MEGVÁLTÓ
KERESZTJÉNEK — BENNE KELL
LENNI MINDEN PRÉDIKÁCIÓBAN.

Nagypénteken senki sem prédikál
és mégis megtér a lator, a százados
és az ezrekremenő tömeg. Nem volt
szavakban prédikáció, de ITT MAGA

AZ URISTEN VÉGEZTE EL az evangélizációs szolgálatot.

Ezzel is bizonyosságát adta Isten, — hogy a százados szavával éljünk, — **“Bizony Isten Fia vala ez ember!”**

Hogyan evangélizál Isten?

1. Sötétség lesz. Igen, sötét lett, amely koromfekete sötétség s most az Isten bizonyosságát adja, hogy a **Világ világossága kiköltözött a világból.** — Amikor született, éjszaka volt, sötétség volt és nagy fényesség lett, mert bejött a világ Világossága, de mikor meghalt, — mert Ő eltávozott a világból, — az Isten egyidőre sötétségbe borítja a világot.

2. Reng a föld. Igen, mert a föld, amelybe a keresztet beleássák, nem bírja ki, beleremeg . . . Izráel népe közül csak az menekülhetett meg Egyiptomból, aki a két ajtófélfát és szemöldökfát, a bárány vérével bekente. Az ajtó három oldalát be kellett kenni, de nem volt szabad bekenni az ajtó negyedik oldalát: a küszöböt. Nem, mert a Megváltó vére nem a küszöbre, nem az emberek lába alá való, nem lábbal taposni . . . De a keresztről aláfolylak a vér, viszont a földre hullatt ártatlan vér hatására, a dermedt föld megmozdul és rengeni kezd . . .

3. A templom kárpítja ketté hasad. Igen, ketté kell hasadnia, mert a kárpit az Ur Testének előképe és midőn az Ur Jézus szive meghasad, — meg kell hasadnia a kárpitnak is. — Zsid. 10:20. — Isten dörgés és vilámlás közben szólt népéhez, de a Szent Sátor elkészítésével, a kárpit mögül úgy beszélt Mózesnek, mint ember a barátjával beszélni szokott. A kárpit csak a legművészibb kivitelben volt elkészíthető, viszont az Ur testét, a minden emberi művészetet túlhaladva, a Szentlélek, a legművészibb módon formálta ki. A kárpit felülről lefelé hasadt ketté, mert a kegyelem is felülről lefelé, — minden emberi beavatkozás nélkül, Istentől adatott.

A kárpit középen hasadt ketté, — mert az Ur halála a megváltás központjában van. A kárpit ketté hasadt mert megszűnt a papok közbenjárása Isten felé. A papok által bemutatandó áldozatok érvénye megszűnt. Egyedül a Megváltó véráldozata árán van Istenhez út. Azért a kárpit-

nak szabad utat kell adnia, mindenkinek számára, Istenhez.

4. A sírok megnyílnak. Elizeusnak a holtteste is embert élesztett fel a halálból. Az Ur halálakor sok sír megnyílik, a szentek testei támadnak fel és az Ur Jézus feltámadása után bemehetnek a szent városba. Jelképe annak, hogy az Ur halála hozta meg a nagy feltámadást és a szent városba való bemenetel lehetőségét.

Igy evangélizál az Isten. Sötétség lesz, reng a föld, kettéhasad a templom kárpítja és megnyílnak a sírok. És emberek ezrei mellüket verve, térnek meg Istenhez. De vajjon mi reánk milyen hatással vannak a nagypénteki események? . . . Szól-e hozzánk Isten általuk? Belezendül-e a szívünk?

Kőnél keményebb volnál,

Ha itt meg nem indulnál,

írja az énekíró. Tudunk-e mellünket verve megtérni, mint a tömeg; tudunk-e imádkozni, mint a lator; tudunk-e bizonyosságot tenni, mint a százados? Imádkozzunk drága Testvéreim: Uram Jézus, Te, ki Nagypénteken halálba áldoztad magad, hogy nekem életet adhass, óh én is odaáldozom magam e nagypénteki napon Tenéked. Fogadd Uram, kegyelmesen. Ámen.

Fülöp Árpád

egy szabadságharcos

A Kereszt Árnyékában

MENNÉL nagyobb egy fa, annál messzebb veti árnyékát. A golgothai kereszt évezredekre visszavetette az árnyékát, mert a történelem legnagyobb eseménye. Semmi sem hozott nagyobb megnyugvást, mint Krisztus keresztfje. Soha sem fektetett jobb gyógyírt emberi fájó sebekekre az Ur, mint a Golgotha vére által.

Ezek a sebegek gyógyították meg a kinzó sebekekkel teli emberiséget és adtak békeséget. Békét, ami minden emberi értelmet felülhaladó áldás és öröm.

Figyeljünk meg néhány csoportot a kereszt árnyékában. Elsőnek a római katonákat figyelem, akik osztozkodtak az Ur véres ruháin. Sorsot huztak és abban lelték örömeiket, hogy a szenvedőnek javaiból

osztozkodtak, üzleteltek mások véres veritékén keresett javain.

Másodiknak a Sanhedrin tagjait figyelem, akik az Urat utjában kísérték és mindent megtettek, hogy gyűlöletes tervük célt érjen. S mikor halálra kárhoztatták az Urat, átadták Pilátusnak kivégzés céljából.

E csoport beszélget a kereszt körül, visszaemlékezve arra, hogy vajjon tényleg: mi volt az Ur, Isten Fia, Isten szentje, vagy a Messiás, a zsidók királya. Ő az, aki tán mégis szétrombolja templomukat, amelynek előjelét a templom repedésekben már látunk? S amikor csodáira emlékeznek vissza, félelem gyötörte háborgó lelkiismeretüket. Majd gunyolódnak ilyképpen: “Ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről,” aztán a másik megtoldja: “Másokat megszabadított, szabadítsa meg magát is!” Még olyan is volt, aki könnyőreletességből, méreggel elegyített ecetet adott Neki, hogy elkábitassa, de Ő nem fogadta el. Nem kell Néki e világ itala.

Végül ott látok egy kis meghitt társaságot, akik az Urral éreznek és Vele átélnek a szenvedést. Ezeken pihen a Mester szenvedő tekintete. Mária Magdalena, Jézus Anyja Zebedeus fiainak az anyja. De ott van János is, kinek gondjaira bizza Édesanyját.

Ezek nem törődnek azzal, hogy ők is gyűlöletesek lettek és, mert sorsközösséget vállaltak Jézussal, sok veszélynek tették ki magukat. Ők azok, akik vállalják Krisztusért a taboron kívül is, a gyalázatot. Vele vannak nemcsak az örömnapokon, hanem a szenvedésben is.

Testvér, te melyik csoportba tartozol?

—Bretz Emil

Aki nem látja a keresztfán Jézus engesztelő áldozatát, az hiába néz a keresztre

Közelgő Események

A Központi Diakónus Konferencia tavaszi gyűlését 1957 ÁPRILIS 6-ÁN tartja meg Clevelandban, a Fulton Rd.-i magyar baptista templomban. KÉSZÜLJÜNK!

JAIRUS LEÁNYA

PIROS BÁRÁNYFELHŐK uszkáltak Kapernaum fölött. A hegyek fölött pedig sötétsárga volt az ég. Néhány sugár még a cédrusfák fölött fénylett; a hold ezüstsarlója is már a felhők alatt bujkált. A szél a tikkasztó meleg napon át, az olajfák alatt sóhajtozott. Később azonban felszökött és végigborzolta a vetéseket és hajlékony füveket.

Az olajfák közelében lévő házak egyikéből asszonyi sirás szűrődött ki. A szobák közül egyben, fiatal leány feküdt. Az arca színét vesztette, mint halni készülő virág. Elfehéredett ajkát összezárta és nem felelt a panaszosan szóló szavakra. A beteg ágya mellett, a kisleány édesanyja állt, kezét tördelve fájdalmában. Esengve szólólgatta beteg leányát:

— Nézz reám, kislányom. Ne hagyj itt, drágám!

A leány nem felelt, csak vergődött és pihegett, mint a sebzett madár. Óh, hát kit hívjak, hogy segítsék rajtad? Látom, hogy nagy beteg vagy. A zsinagóga fejedelme, Jairus is szenvedett a beteg kislánya miatt. Nem tudta lelkét megnyugtatni semmi.

Amott, a tavon közeledett egy sugárkoszorus alak, akinek a hire betöltötte az egész Galileát. Mindenható erejű a szava és balzsam az érintése. Akármilyen beteget, ha megérint, meggyógyul. A fejek és szívek meghajlanak előtte. Egy szavára a szél és a vihar a lábaihoz fekszik; mint szófogadó eb, meghunyászkodik előtte; a tenger hullámai lecsendesednek. Az ördögök futnak előle, félnek tőle. A halál alázatosan öszszecsukja szárnyait. Mert Ő ura . . . mindeneknek.

Jairus elfogult hangon mondá feleségének: — Elmegyek a Genezáret tó partjára, hogy találkozassak azaz, akiről azt mondják, hogy Ő a názáreti ács fia. Akik hisznek benne, prófétának vallják. De Ő azt hirdeti magáról, hogy ő a Messiás. Én is hiszek benne és elébe viszem hitemet és fájdalmaimat. Ekkor busan lehajtott a fejét és kilépett az ajtón.

Jairus szapora léptekkel haladt a

Kapernaum zeg-zugos utcáin. Vitte őt a hit és a szeretet ereje. A népek kitértek előle és mély meghajlással köszöntötték őt. Sokan megindultak nyomában és halgatagon baktattak a városon keresztül a tó felé.

A tó vize csillogott, mint fényesre csiszolt acéltükör és homokos partján a népek százai hullámozottak. Sokan a zöld gyepon ültek. A nyomorékok és betegek a pálmafák alatt feküdtek. Mindenek szemei a tó felé voltak irányítva. A közelgő hajó lassu csobbanással ütődött a parthoz. A hajón fedetlen fejű és szegényes köntösű férfiak csoportja állt; a napsütötte arcukon szerető áhítat és fényes szemükben, boldog rajongás mutatkozott. Középen fehérköntösű férfi állt. Majd kilépett a partra és megérintette az elébe hozott betegeket és azok meggyógyultak. Minden szem Őt kereste, minden ajak Őt hívta, felé nyultak a kezek segítségért.

1000 KALÁSZ

Spurgeon böles mondásait, — mint annak idején jelentettük is, — Rev. LANT EMIL magyarra fordította és ezen a címen jelentette meg. Rev. Lant címe: 6113 White Ave. Cleveland, O.

Igyekszünk Rev. Lant fordításaiból, — amikor csak lehet. — "mintát" közölni.

KERESZT. — A golgotai kereszt az a palánk, amelyen az élet hajótöröttjei a földi lét hullámverésén át, a mennyei partra menekülhetnek.

Isten a keresztre fátylat borított. Innen van az, hogy a kereszt jelentőségének némely része homályos. Krisztus keresztje: Krisztusnak di-csősége.

A Keresztység centruma a kereszt és a kereszt értelme, a közbenjáró kegyelem. — Jézus a keresztről és a kereszt által lépett trónjára.

A Kereszt, az atyai házra kifüggesztett lámpa, amely világít, hogy a tékozló fiuk haza találjanak.

Aki a keresztről prédikál, hadat üzen a sötétségnek. — A kereszt útja: az üdvösség útja.

Az inség keresztje enyhébb szenvedés, mint a jólét parázstüze. A kereszt a kegyelem győzelmi lobogója.

Jairus nagyon nehezen tudott utat törni magának a tolongó tömegben és végül előtte állt. Lábai elé esett, imádattal emelte fel összekulcsolt kezét és hangosan zokogva, szakadozott szavakkal könyörgött:

— Uram, az én leánykám halálán van, jer vesd reá áldó kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.

Jézus könyörületességre indula és útját vette Kapernaum felé. Jairus könnyes szemekkel és alázatos szívvel mutatta az utat. Nyomukban a jámbor tanítványok és a tolongó sokaság vonult.

Egyszerre csak némi zugás futott át a sokadalmon. Egy kifáradt, lihegő szolga törtetett át a kavargó néptömeg között és Jairus elé lépett ezen szomorú hírrel:

— Uram, a te leányod már meghalt, ne fárazd a Mestert.

Jairus megingott, mintha vasököl-lel sujtották volna homlokán és arca elfehéredett. Szótlanul emelte pillantását az Urra, aki halkán és biztatólag így szólt hozzá:

— Ne félj, csak higgy és ő élni fog.

Szótlanul értek az oszlopos ház elé. A tornácon sirató és jajgató asszonyok gyászéneke hangzott. Szolgák és szomszédok, gyermekek és lányok állták el az utat. Jézus fellépett a tornácra és hangos szóval mondotta:

— Mit zavarogtok és sirtok? A leányzó nem halt meg, csak aluszik. Távozzatok.

Ezen szokatlan kijelentésre, a sokaság közül némi elfojtott nevetés csendült fel. A meghalást ők nem értették alvásnak. Jairus parancsoló mozdulattal, hátraintette a tömeget.

Ekkor Jézus visszanézett s a tanítványok közül Pétert, Jakabot és Jánost magához intette, aztán belépett velük a belső szobába. A leány fölé hajlott, megfogta a kezét és rászólt:

— Talitha, kumi! Leányzó, kelj fel!

A leányzó felült és engedelmesen lelépett az ágyról. Ekkor a család boldognak érezte magát, mert kisültött a nap az örök éjszakában. Jézus az ura az életnek és a halálnak. Áldott legyen a neve örökké! **Faze.**

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:

\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

VIRÁGVASÁRNAP.

„Mária azért elővévén egy font, igazi drága nárdusból való kenetet, megkené a Jézus lábait és megtörle annak lábait saját hajával. A ház pedig megtelék a kenet illatával.” — Ján. 12:3.

AZ UGYNEVEZETT hamvas szerdával kezdődik a nagybőjt s virágvasárnapjával pedig a Nagyhét, amidőn az Isten Fia, az Ur Jézus Krisztus megáldoztatik a világ bűneiért. Ez évben újra végig kísérjük az Ur Jézus Krisztust a szenvedések útján, fel, egészen a Golgota hegycsúcsig, a göromba keresztnek törzséig, ahol önkénytelen leteríti nemes életét az emberiség megváltásáért. Jegyezzük meg ujonnan, hogy Jézus életét senki el nem vehette, őt a zsidók közül senki meg nem ölhette, Maga tette le életét, hogy áldozatával mi Isten előtt engesztelést nyerjünk.

A fent idézett íge Bethániába vezet, ahol egy Krisztusban hívő asszony, a nagyhéten, az Ur lábait drága kenettel megkenete s hajával megtörülte azt. Az Ur maga tesz bizonyosságot arról, hogy ez az áldozat Isten előtt kedves volt, mert a nő az Ur Jézus temetésének idejére tartogatta a drága kenetet. Ez a drága kenet a bethániai Mária szívének igaz szeretetét, háláját, az Istenhez való hűségét fejezte ki. Azok a hűséges, drága lábak, melyeket Mária megkent, egy pár nap multával göromba szegekkel lettek átszegezve, ame-

lyekből megindult a bűneltörő vérnek áldott Folyama..

Mária szíve csordultig megtelt háládattal, mert tudta, érezte, hogy mindez érte is fog történni, hiszen neki is szüksége volt sok bűnei eltörlésére.

Vajjon, hasonló indulatok töltik-e meg szívünket a Nagyhéten, amidőn gondolatban és érzésekben kísérjük Urunkat a szenvedések helyére? Elfogadtad-e kedves lélek, azt a bizonyágtételt, hogy Jézus éretted is hullatta véré a Golgotán? Tudod-e, ismered-e azt, hogy mint bűnös embernek, neked is szükséged van Jézus vérére? Most, amikor ezekben a napokban, lelkünk előtt van Jézus szenvedése, keresztje, — megmozdul-e szívünk és lelkünk? Szemeink pillantásán, Érzelmek, szavaink s cselekedeteinkben meglátszik-e valami abból, hogy tényleg Isten jóságára, szeretetére gondolsz és érzelmeidben elkíséred az Urat a Golgota felé vezető útjára?

Jegyezzük meg jól, hogy az Istent külsőséges vallásossággal kielégíteni nem lehet. Ő nem a ceremóniát s azzal az anyagi áldozatokat keresi és akarja, hanem: magát az embert. Az Ur Jézus mondotta: „Hiába mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem cselekszitek az én mennyei Atyámnak akaratát.”

A bőjti időszakban, a virágvasárnapjával kezdődő Nagyhéten, adjuk át teljesen magunkat egyszer és mindenkorra az Isten szolgálatára!

JÉZUS SZENVEDÉSE

„Az Ő veritéke olyan vala, mint a nagy vércseppek, amelyek a földre hullanak.” — Luk. 22:44.

IX-ik KÁROLY francia királyról jegyezte fel a történelem, hogy sok bűnei oly súlyosan neheztedek a lelkiismeretére, hogy gyötrelmi véres verejtékcseppek formájában ülte ki homlokára. Krisztusnak igaz követőt ezrével vetette börtönre, küldte számkivetésbe és vjtette vörpadra. Nem csoda tehát, hogy már ebben az életben kezdetét vette súlyos büntetése.

Az Ur Jézus Krisztus a Getsemáné kertjében, szintén vérrel veritékeztek, de nem a saját bűnei miatt. Ő ártatlan, bűn nélküli Isten-ember volt, kiben még az ellensége sem talált semmi bünt. Hanem . . . azért szenvedett az Ur, mert mint Istennek báránya, magára vette az egész emberiségnek bűneit s e nagy súly alatti szenvedéséből veritékezett vércseppeket, az Ő szenvedő testéből.

Ezt csak akkor fogod megérezni és megérteni, kedves olvasóm, ha alázattal elfogadod a Szentírásnak a reád is vonatkozó tanítását és ítéletét: „Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködtek az Isten kegyelme nélkül. — Róma 3:23.

Nem elégséges, hogy azt mondjuk, csupán szokás szerint: Mi érettünk történt e csodás történet, — hanem el kell jut-

nunk odáig, hogy azt mondjuk: „Én érettem történt! Ha idáig eljutottál, boldog ember vagy, — ha nem, akkor szerencsétlen és boldogtalan.

Keressétek az Urat, míg megtalálható, hívjátok segítségül Őt, míg jelen vagyon!

Az Istenben való hit szent félelmet gerjeszt, a kételkedés gyáva rettegést.

Olvasóink figyelmébe!

Olvasóink figyeljék meg jól a lapon levő címkén a lejáratú időt, és rendezzék előfizetésüket. S ha előfizettek volna s a címke mégis javítottatlan maradt, jelentsek a helybeli lapkezelőnek, vagy irjanak pénztárosunknak, hogy a tévedést kiigazíthassuk. Akik egyelőre nem tudnak fizetni, de szeretnék járni az E. H., irjanak nekem s a lapot küldjük azzal a reménnyel, hogy amikor tehetik, majd megfizetnek érte.

Ha gyülekezeteink között volnának olyanok, akik még nem küldték be az irodalmi nap alkalmával hozott áldozatukat, kérjük, szíveskedjenek elküldeni. Havi számunkaink nagyok, azokat rendeznünk kell.

—Szász János,
irodalmi pénztáros.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1213 1/2 West 88th Street,
Los Angeles 44, Calif.

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI
pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG pénztárosa:

RICHARD STEG
6953 — 150th St.,
Long Island, N. Y.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG pénztárosa:

Mrs. Barbara KURTZ
252 Brook Ave.
Passaic, New Jersey

Hogyan kell bőjtölni?

Ésaiás 58.

ISMÉT eljött az időszak, amelyet különböző vallásfelekezetűek: nagybőjtnek neveznek. Hamvazó szerdától húsvétig, az az: 40 napig, különféle formában, "önmegtagadást" i-gyekeznek gyakorolni.

Vannak olyan felületes bőjtölők, akik a zsirban sült kacsá helyett, ... vajban sült kacsát esznek. Ez persze nem bőjt, sőt, ha ezzel képmutatás-kodik valaki, akkor amit cselekszik, bűn. Talán vannak igazi bőjtölők is, akik azért bőjtölnék, hogy Istennel többet foglalkozhassanak és Őt hűségesebben imádják.

A Bibliában a bőjt nincs sem parancsolva, sem tiltva. Ez önkéntes és egyéni dolog. Jézus tanítása a bőjttel kapcsolatban, Máté 6:16:

"Mikor pedig bőjtöltök, ne legyen komor a nézéstek, mint a képmutatóké, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők bőjtölnék. Bizony mondom néktek, elvették jutalmukat."

Tehát Jézus nem mondja, hogy tegyük vagy ne tegyük, de azt mondja, hogy ha tesszük, tegyük szívből, igazán, képmutatás nélkül. Erre tanít felolvasott ígénk is.

1. A bőjtölés csak úgy ér valamit, ha a benső érzelem Isten akaratával egyezik. Vallásosság nem elég. Az izraeliták külsőleg, szokásból keresték Istent minden nap, szájukkal kívánták tudni az Ő utait. v. 2. Sőt Istent kárhoztatták azzal, hogy nem vette figyelembe az ő vallásosságukat. Nem értékelte az ő bőjtölésüket. Azt mondták: "Mért bőjtölünk és Te nem nézed, gyötörjük lelkünket és Te nem tudod?" v. 3. Isten megmondja nekik, hogy bensőleg nem azok, akiknek lenniük kellene, mert "perrel és versengéssel" bőjtölnék. Bőjt közben is kedvtelésteket üzitek." Fejüket lehajtották, ... mint a káka, zsákba öltöztek, hamvat tettek maguk alá (most a homlokokra teszik) de ez mind külsőleges dolog volt. Bent a szívben nem volt semmi őszinteség. A külsőleges vallásosság most sem ér többet, mint akkor.

2. A bőjtölés csak úgy ér valamit,

ha cselekedeteink embertársainkkal szemben Isten parancsával egyezők. v. 6-7.

3. A legértékesebb bőjtölés nem abban áll, hogy mit nem eszem, vagy mit eszem, hanem abban, hogy mit teszek és mit nem teszek, minden nap, de különösen Ur napján. v. 13.

Nem bűn tehát a bőjtölés, de bűn a vele gyakorolt képmutatás, ha ott van. Az igazi bőjt, amely az embert közelebb hozza Istenhez, igen hasznos. Azt Isten kedveli v. 6. Sőt áldást hoz magával a mi részünkre. v. 8, 9, 14. Az önmegtagadás útja a mennybe vezető út. Nem abban áll, hogy mit eszünk, hanem abban, — hogy felveszünk a keresztet Jézusért és hordozzuk azt, amint szolgáljuk Őt, nemcsak húsvét előtt 40 napon, hanem állandóan.

Molnár B.

Mindenkor Örüljetek

(I. Thes. 5:16.)

HA AZT KÉRDEZNÉK, hogy mi az öröm, némelyek azt felelnék, — hogy az öröm érzelem. Pedig nem érzelem, hanem erő és pedig: a léleknek olyan ereje, amely a kedélyben édes érzelmet gerjeszt és áthatja az egész szervezetet. A léleknek soknemű ereje van. A különféle hajlamok, tehetségek, képességek, — mind erők, amelyek a lélek belsejében vannak és sokoknál szunnyadnak. Ezeket az erőket kell előhívni: neveléssel, módszerrel, tapasztalatokkal és, amikor kifejlődnek, — az embert gyakorlati emberré, mesterre, művésszé vagy tudóssá alakítják. Ezen erőknek, rendesen valamely kívülről ható erővel kell érintkezniük, hogy valamivé fejlődjenek. Például egy gyermekben, ha zenei tehetség van, a zenetanárral kell érintkeznie, hogy jól és helyesen tudjon zenélni. Minden tudománynak oktatói vannak, akik által annak birtokába juthatunk.

Az öröm is a lélek belsejében rejlő erő, amelyet ki kell hozni és cselekedetre indítani. Ez olyan erő, amely nemcsak a lelket, hanem a testet is képes átalakítani. Ezt az örömerőt azonban annyira ki lehet aknázni, hogy teljesen kimerül és örülni nem képes. A lélekből kiapad

az örömerő, sorvadni kezd a test és a lélek. Öröm nélkül nincs boldogság!

A világi gyönyöröktől, erkölcsrontó élvezetektől teljesen el kell fordulni és arra kell törekedni, hogy a lélek örömereje ne gyengüljön, hanem napról-napra gyarapodjon. Ezt állandóan használni kell, hogy el ne fogyjon, mint az apostol mondja: "Mindenkor örüljetek."

Van egy módszer, amely által a már meglévő örömerő, a használat által, mindig gyarapodik. Ez a módszer abból áll, hogy fordítsuk szívünket és az elménket a jó Isten felé. Nyissuk meg szívünket az Ő igéje számára, hogy Isten szava hatoljon belénk és munkálkodjék bennünk. A jócselekedetek szintén működésbe hozzák örömerőnket és — boldoggá tesznek bennünket.

Az igazi és tartós öröm, csak a mennyben van. Ha a léleknek megszűnik kapcsolata a mennellyel, elfogy öröme is és boldogtalanná válik.

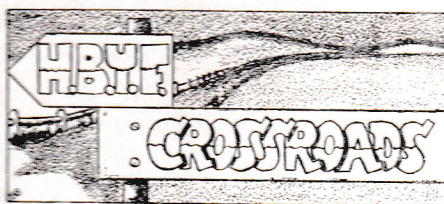
Mi örülünk és pedig azért, hogy a bűneink meg vannak bocsátva; örülünk, hogy az Örökkévalónak a gyermekei vagyunk; örülünk, hogy cselekedeteink nem hiába valók; örülünk, hogy a mi nevünk fel van írva az élet könyvében és a halál nem árt nekünk. Örülünk, hogy van egy örök hazánk, amelybe be fogunk egykor vonulni, ami tőlünk el nem vétetik. Örülünk, hogy az örökségeknek szemlélői lehetünk Isten végtelen országában. Örülünk, hogy meglátjuk Istent, az örök szeretetet a mennyi hazában és a mi Megváltónkat, — ahol velük leszünk örökké.

Ha Isten felé fordítjuk szívünket s jócselekedetekkel teljesebb leszünk és igéjében gyönyörködünk, azt fogjuk tapasztalni, hogy örömerőnk ... nem fogy, hanem folyton gyarapodik Isten dicsőségére és lelkünk üdvére.

—Faze.

SEGITSÉTEK elhelyezni az Evangéliumi Hirnököt minden baptista családban és minden barátunk otthonában! Rendeltesd meg MA a lapot barátaiddal és ismerőseiddel!

Aki ezt a lapot terjeszti, az hitéletünket terjeszti ki és erősíti meg keresztyéni munkálkodásával.

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: Zoltan J. FODOR, New Brunswick, N. J.; Vice President: James ORBAN

Cleveland, O.; Secretary: Barbara KURTZ Passaic, N. J.; Treasurer: Richard STEG, Bridgeport, Conn. Adviser: Rev. Walter BIKACSÁN, New Brunswick, N. J.

Forgive and Live!

by Howard E. Kershner

"...but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also." — Matt. 5:39.

WHY DID Jesus tell us to turn the other cheek? For one thing, it is probably the most effective way to induce our enemy to stop pummeling us. Not many men will strike twice if there is no resistance to the first blow.

By turning the other cheek we not only greatly minimize the possibility of receiving a second blow, but we neutralize the worst of the damage that might be done to us by the first blow.

Anger, resentment and a desire for revenge are certainly among the major causes of disease. If we do not resent a blow, an insult or an injury of any kind received at the hands of another, the probabilities are that it will do us little harm. On the other hand, if we become angry, give vent to our resentment and seek revenge, we are letting loose within our bodies the forces of evil that can do us great harm. Tension and malice will injure us far more than the possible second blow, added slight or insult we might receive by turning the other cheek.

Forgiveness is not only good for ourselves, but it is quite likely to neutralize the aggressive tendencies of our enemy. It may cast out of him the devils of anger or malice and restore him to sanity and health. So influencing a fellow human being is one of the major satisfactions of life.

To nurture evil thoughts and desire for vengeance is to make ourselves more easily susceptible to mental and physical illnesses of many kinds. To forgive often seems hard but it is the quickest way to end trouble and the certain way to minimize whatever injuries we may have received. To forgive is good for the forgiven but its major blessing falls on the forgiver.

To hate is to nurture within us the seeds of death. To forgive is to cause more abundant life to spring up within us. He who wishes to prolong his life on earth and to avoid the death of his soul must learn to

Forgive and live!

God of all Nations

God of all nations:

We pray for all the peoples of Thy earth,

For those who are consumed in mutual hatred and bitterness,
For those who make bloody war upon their neighbors,

For those who tyrannously oppress,
For those who groan under cruelty and subjection.

We pray Thee for all those who bear rule and responsibility,

For child races and dying races,
For outcast tribes, the backward and down-trodden,

For the ignorant, wretched, and enslaved.

We beseech Thee, teach mankind to live together in peace,

No man-exploiting the weak, no man hating the strong,

Each race working out its own destiny,

Unfettered, self-respecting, fearless.

Teach us to be worthy of freedom,
Free from social wrong,

Free from individual oppression and contempt.

Pure of heart and hand, despising none, defrauding none,

Giving to all men in all the dealings of life

The honor we owe to those who are Thy children,

Whatever their color, their race, or their caste.

From the College of Sangoon, Burma, India.

GAZ A CSERÉPBN

Irta NÉMETHY László

TAVASZI enyhe idő, lágy eső, arra készített, tegyem ki a szobákban telelt virágokat a többiek közé. Egyiknél az lett az eredmény, hogy nem birta ki az új életet és elszáradt. A cserepet ezért ott felejtettem. Később látom, valami nő ki belőle. Levelet is ereszt. No, gondoltam, majd csak lesz belőle valami. Lett is, még hozzá valami ismeretlen gaznövény, amit senki nem tesz cserépbe. Én sem tettem, csak — ki tudja megmondani, — a szél, vagy hangya, vagy éppen valami bogár vitte oda.

De ez nem lényeg. Ott nőtt fel a gaz a cserépben. Jött az ősz, miután minden szépen pompázott, a gaz nem okozott gyönyörűséget, csak éppen zöldelt. És újra összeszedtem a virágokat, bevitettem a szobába őket telelni. A gaz ott maradt a cserépben és el is száradt, mert megölte az első fagy.

Vannak emberek, akik ki tudja, miféle szándékból, olyan helyekre kerülnek, amely nem az övék volna. Diszelegnek a tiszta és becsületes emberek környezetében. Sokan tudják és ő is, hogy az a hely, amiben van, — nem az ő számára volt elkészítve, őt csak betette valami politikai, gazdasági vagy talán valami hatalmi, ismeretlen szándék.

Örült is ott az életnek. Micsoda megkülönböztetés az egy ilyennek, aki gaz és most él azoknak társaságában, akik mások, mint ő. Zöldel, vagyis él, mert adott néki Isten életet. Csak annyi az egész, hogy nem sok a haszna. Még a jó is rosszul üt ki a kezében, mert a tisztelet s megkülönböztetett szándék azok számára, akiket az Isten egy virágos kertbe állított, ott egy felsőbb akarat ment végbe és valami elhivatás, de az ilyeneket valami kívül álló erő vitte a meg nem érdemelt helyre és meg is mutatkozott gyümölcstelen és szintelen életében, hogy oda nem való, ahova a szél, vagy valami bogár vitte. Munkája eredménytelen, nem lel az ember benne gyönyörűséget. Szintelen valakik, csak cserépben élők. Példák arra nézve, hogy nem odaválók.

S egyszer eljön számukra az, hogy

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

Miami, Florida. — A városunkban megkezdett magyar misszió első gyümölcsét élveztük, amidőn február hó 25-én, egy kedves lélek, a szent keresztség által is bizonyosságot tett Megváltójáról.

A keresztségi szertartást Dr. Biró László, missziók megalapítója végezte, ki egy angol géplekezetnek a lelkipásztora. A keresztséggel egybevont istentiszteleten szép számban jelentek meg magyar testvéreink s köztük: a szabadságharcosok közül is többen, hogy meghallgassák Istennek ígét, amit Biró Testvérünk hirdetett.

Isten áldása kísérfje a komoly lelki élet útjára lépett testvérünket. Nevedjen Isten dicsőségére, saját lelki boldogságára és mindnyájunk örömére.

Akik Elmentek.

Huntsburg, Ohio. Bibliánkban meg van írva: Elvégezett dolog, hogy az emberek meghaljanak. Az Ur Jézus pedig azt tanítja: Feltámad a te atyádfia. Én vagyok a feltámadás és az élet! — mondotta az Ur.

Gyülekezetünknek két régi oszlopa dült ki az élők sorából. OPERGEL Józsefné nővérünk, kinek temetése február 21-én történt. Gyülekezetünk pásztorja a 23-ik zsoltár alapján tartotta vigasztaló beszédét a testvérek, barátok és családtagok részére. A temetés után, pont egy hétre, február 27-én pedig OPERGER József testvérünket kísértük ki a sírkertbe. Testvérünket 82-éves, feleségét pedig 81 éves korában hívta el az Ur. Testvérünk ravatalánál a gyász beszédet gyülekezetünk vezetője tartotta, Róma 8:35-39-ig terjedő igék alapján.

Mind a ketten hűségesen szolgálták az Urat gyülekezetünkben. Testvérünk 40-évvél ezelőtt fogadta el Jézust Megváltójának, nővérünk pedig 14-évvél ezelőtt.

Az Ur vigasztalja a hátramaradottakat. Azzal a reménnyel váltunk meg Testvéreinktől, hogy majd lesz egy boldog viszontlátás az örökkévalóságban!

Egy jelenvolt

Detroit, Mich. — Egész váratlanul, minden betegeskedés nélkül, költözött e más-világra NAGY József testvérünk, február 11-én, hetvenöt éves korában. Fürdés közben, szíve felmondta a szolgálatot és, mire az orvos, a házhoz érkezett, már

a becsület és a tisztelet a körülötte lévőket elismeri, magasabb és tisztább, megbízhatóbb helyre állítja, gondoskodnak róluk és ők csak ott maradnak, legkisebb figyelembevétel nélkül, cserépdíszben s elszáradnak a megfélemezés téli homályában.

nem lehetett rajta segíteni. Itt újra beteljesedett az énekiró szava: "Óh, milyen gyors az idő, Óh a vég hamar jó."

Boldog az ember, ki készenlétben várja az Urat.

A Molnár féle kápolnában volt felravalozva, ahonnan, a gyász-istentisztelet után, a Woodmere sírkertben helyeztük sírba. Az alkalmi vigasztaló és bátorító beszédet a gyűl. prédikátora, Bógár József tartotta, Petre M. Adalbert segédletével.

Gyászolják fiai: Sándor, József, Elemér és azoknak családjai. A jó Isten vigasztalja meg a hirtelen itthagyt gyermekeit unokáit és rokonait.

Egy jelenvolt

A GYUJTOGATÓ FIA

Irta: CSOPJÁK Attila

48-ik közlemény.

Igy könnyörgött:

— Óh Istenem, hála legyen néked, hogy mindeddig megsegítettél és erőt adtál a küzdelemre. Tudom, továbbra is megsegítesz. Ne tulajdonítsd bűnül azoknak tettüket, melyet ellenem elkövettek, hanem adjad, hogy üdvükre válják. Áldd meg Kondornét és gyermekeit, hogy teljes lelki és testi jólétbe jussanak. Áldjad Palkót, hogy isteni félelemben nevelődjék. Áldjad Szalánczyékat is, de különösen esedezem Csömöri bíróért. Óh, Uram, ő a község előljárója, adj neki bölcs szívet, hogy tudja jól vezetni a falu népét és szent akaratodat megismerje, sokakat boldogíthasson. Áldjad az ő házastársát és ama drága teremtetést, Boriskát, hogy az ő férjhezmenetele boldog legyen és mindenben tapasztalja kegyelmedet. Ne engedjed, hogy szívében vágy támadjon bírására, mert én arra érdemtelen és megvetett vagyok s azért, hadd távozzanak el minden ilyenmű gondolatok tőlem. Legyen áldva lépése az ő jegyesével. Én pedig kegyelmet és erőt kérek ama gyönyörűséges igának hordozására, melyet magamra vettem . . .

Pista még tovább is imádkozott, de a többi már nem hallotta Csömöri, mert az ablak alatt, pár másodpercre, térdeire ereszkedett, aztán hamar felkelve és szemeit körülgetve, hazasiert.

Otthonában már készen várta a vacsora. Leült, evett, majd abba-

hagyva az evést, gondolkodott és hosszasan nézte a lámpa alját.

— Mi lelte kelmedet, hogy nem eszik, — kérde őt a felesége.

— Az anyjuk, az, hogy mi nem vagyunk igazi keresztyének. Azután keveset beszélt, lefeküdt az ágyába, de sokáig hánykolódott benne, mert nem tudott aludni.

Másnap, ugy reggeli nyolc órá tájban, elküldte a kisbíró Garati Pistáért.

Pista megjelent s szerényen megállott a bíró előtt.

— Ülj le, fiam, — szólt Csömöri, — hosszabban akarok elbeszélgetni veled. Tudod-e, hogy titkodat fedeztük?

— Tudom bíró uram, Áron bácsi ma korán reggel, mindent elmondott nekem.

— Mondjad hát, mi indított téged arra, hogy annyira és oly önmegtadással felkaroljad Kondorné és az árváinak megsegítését?

— Szegény boldogult apám, — válaszolt Pista, — kért a siralomházban, hogy jóvátégym bűneit és ő megnyugodhassék. Nem birtam teljesen megfelelni kötelességemnek, de még talán lesz módod valamit tenni.

— De honnan meritetted azt az erőt és kitartást?

— Óh, bíró uram, a magam erejével képtelen lettem volna, de édesanyám bibliája megmutatta azt a forrást, amelyből erő fakad.

— Édesanyád bibliája? Az igaz, emlékszem, — mondta Csömöri, — hogy édesanyád vallásos asszony volt, sokat ült a könyve mellett, csufolták is érte, de hogy ez a könyv adott volna erőt és tehetséget neked, azt te talán csak gondold?

— Az a könyv mutatta meg az u-

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrese 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

tat Ahhoz, aki erőt és tehetséget tud adni. Megtudtam belőle, hogy a jó Isten a legnagyobb bűnösöket is kegyelmébe fogadja és bűneiket megbocsátja, ha azok őszinte szívvél megtérnek. A tékozló fiunak atyja nemcsak megbocsátott neki, hanem fel is öltöztette őt saját ünnepi öltönyébe.

— Hát te is tékozló fiu voltál?

Igen, én is az voltam. Keresztyénnek tartottam magamat, de pogány módra éltem. Üdvöztőnk mondja: "Vagy legyetek jó fák, vagy pedig legyetek rossz fák, mert a fát az ő gyümölcséről ismerik meg." Tehát: vagy igazán megtért emberek legyünk, vagy pedig hitetlen pogányok. "Egy forrás nem adhat édes és keserű vizet." Az nem valódi keresztyén, aki most iimádkozik, azután meg káromkodik; most énekel, dicséri Istent, azután meg hazudik. Most bűnbánólag a mellét veri, azután meg lerészegszik. Most alamizsnát ad, azután meg levonja a munkás bérét. Új emberré kell válni, újjá kell születni, a mi rossz emberünknek meg kell halni.

Csömöri szájtátva hallgatta a leányt, azután megszólalt:

— No fiam, illet még a paptól se hallottam, azaz, hogy a pap mondhatott illet, de az én füleim arra nem figyeltek, mert hiszen, az az ő hivatala. De mikor egy akasztott ember fiától hallok illet, akkor — nem tudom, mit mondjak a csodálkozástól. Hát ki tanított téged erre?

— Az a könyv, bíró uram, mert az az Isten szava.

— Hm, hm, hiszen ha jól tudom, nekem is van ilyen nagy könyvem; édesanyáddal egyszerre vettük meg vagy husz esztendő előtt, de azóta bele sem néztem, gondolván, hogy csak a papnak való az. Hej anyjuk, anyjuk, — kiáltá a bíró, — gyere csak be egy szóra.

Csömöri asszony bejött és kérdőleg nézett az urára.

— Ugyebár, meg van még nekünk az a nagy könyvünk, amelynek a

táblájára, arany betűkkel az van nyomva, hogy: Szentírás.

— Megvan ám, — szólt a bíróné, — hiszen Boriska olvasgatja szorgalmasan, naponta.

— Micsoda, Boriska olvasgatja? — csodálkozék a bíró s nem vette észre, hogy e közlésre, Garati Pista sápadt arca piros lett és szemei ragyogni kezdtek.

— No jól van, anyjukom, eredj csak dolgozdra, ugyis téisztás a kezzed, majd én utána nézek ama nagy könyvnek.

Az asszony mosolyogva távozott. Csömöri sokáig rázta a fejét, azután így szólt:

— Pista fiam, most már hiszem, hogy te nem tudsz hazudni. Mondjad csak, voltak néked titkos találkozásaid Boriska lányommal?

— Egyszer vizet adott nekem, amikor ájultoztam a szomszúságtól, ismét egyszer, husvétkor lelocsolt, egy meg a . . .

— Azt én mind tudom, de külön találkozásaid nem voltak-e a faluban?

— Nem, bíró uram.

— Hát a himes piros tojás, hogyan került hozzá, amelyet egykor elődbe dobtam.

— Nem tudom, bíró uram.

— Hát nem te festetted rá a nevedet?

— Nem én, előttem is talány volt snem birtam magamnak megmagyarázni bíró uram haragját.

— Hm, hm, hát akkor nem is volt benned iránta való indulatod?

— Én a lelkét szerettem attól a perctől fogva, amikor vizet adott és a lelkét szeretem most is, mert az egy igaz, drága lélek; de tovább nem mentem óhajaimban.

— Arra nem bíró uram, hiszen én egy megvetett és órá méltatlan ember vagyok. Az ő boldogságát kívántam mindig és kívánom most is, de minden egyéb távol legyen tőlem.

— No jól van, fiam, lásd ezért mostmár becsüllek. Eredj csak haza, még máskor is beszélni akarok veled. Annyit tudj meg azonban, — hogy nagy szeget vertél a fejembe, de nemcsak a fejembe, hanem . . . a szívembe is.

SZÓZAT

a megszemélyesített Halálhoz.

Halál! Tudjuk, hogy te létezel, Mert minden percben jelentkezel! Tested nincs, azért nem fáradol. És senkivel meg nem alkuszol. Király. Koldus. Csecsemő. Öreg. Előbb-utóbb behódol neked.

Ismer téged a Földgömb népe. Rézbőrű. Sárga, vagy Fekete, Ugyisint a Hindu és a Fehér. Legyintésedre a földbe tér. Összember együttes hatalma, Munkádat meg nem akaszthatta.

Félelmet, irgalmat nem ismersz Mindenkit kegyetlenül kezelsz. Kit lefektetsz, többé fel nem áll, Senki sincs erősebb náladnál. Gyász, veszteség kíséri utad. Hogy van, hogy munkád meg nem untad?

Azt is tudjuk, nem vagy egyedül. Mert a testet, mely egyszer kihül, Ketten, temetésrendezővel, Nyitott sirba sülyesztitek el! Így végződve nagytakarítás, Koporsónak sirásó sirt ás.

Mióta Ábellel megkezdted, Minden ember hisz-ismer téged. Soha nem tartottál pihenőt. Betöltél számtalan temetőt. Félmunkát nem igen ismertél. De volt eset, hogy gátra lőttél.

Első eset volt az Énőké, Ki lett jó Isten kedveltjévé. Vele járt-kelt. Élt és dolgozott, Első világban szent, igaz, ő volt. Földről eltűnt és a Jehova. Bevezette égi otthonba. (Móz. I. 5:24.)

Ilyes volt a másik szerencsés. Ugy-e, halál nagy meglepetés? Hogy egy csodás, tüzes szekérrel, Utazott mennybe, sebességgel, Fényes bizonyossággal annak, Hogy van határa hatalmadnak.

A Mester esete . . . kivétel. Bár rendelkeztl szent testével, Mert harmadnapra, mint mondotta, A lepecsételt sirt elhagyta. Rajtad győzelmet így aratott. Szent teste porrá nem változott.

Ajánlom, ne hidjed el magad! Végül megtörik nagy hatalmad. A Biblia őrzi ezt a tényt, Hit-utunkra szór világot, fényt János jelenések írója, Örömkre régen megirta,

Hogy a tűz tavába vettétel — Jel. 20:10. És ottan örökké szenvedel. Hívó pedig, trombitaszóra, Dicsőült testet ölt magára, Jézus, szent ígérete szerint: Ragyogó mennybe emeli mind.

—Írta: BALOGH T.

ADJUNK HALÁT ISTENNEK

mindenért, minden darab kenyérért!

(Folytatjuk)